

РЕШЕНИЕ

№ 21678

гр. София, 24.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3795** по описа за **2025** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на „РЕМЕДИ ЕС“ ООД-Б. с представляващ С.К. и с проц.представител адв. Хайк против Решение от 13.02.25г на СРС, НО, 8ми състав, по нахд № 17690/23г, с което е потвърдено НП № РД-И-088/31.10.23г на ИД на ИАЛ, с което на касатора е наложено адм. наказание „имущ.санкция“ в размер на 15 000лв за нарушение на чл. 284е предл.1 вр. чл. 217б ал.3 т.1 вр. чл. 232а т.1 вр. чл. 291 ал.1 от ЗЛПХМ вр. чл.5 ал.1 т.1 и ал.2 от Наредба №4/31.05.19г.

В кас.жалба се сочи, че Решението на СРС е проц. и мат.незаконосъобразно, а наложеното наказание е явно несправедливо, като се моли за отмяната му и отмяна на НП, претендират се разноски за двете инстанции. Соочи се, че СРС се е произнесъл при неправилно установена фактическа обстановка и това води до грешни правни изводи. Ограничено е правото на защита на лицето, като наказанието е непропорционално.СРС не е установил, че в АУАН и НП липсват зад.реквизити/няма дата и място на нарушението,както и обстоятелства на извършването/.Неправилно СРС приема, че щом фактурите са издадени на 24.04.23г- на тази дата лекарствата са получени в аптеката и респ. е следвало да се подаде информация към СЕСПА. Няма достоверни данни кога лекарствата са получени в аптеката, а СРС неправилно кредитира справката за активност на дружеството в СЕСПА на 24.04.23г и на 25.04.23г/доколкото има

доклад на МЗ за дефект в СЕСПА/. СРС не е обсъдил складовите разписки, видно от които лекарствата са заприходени на 27.04.23г в склада на дружеството и на тази дата е следвало да бъде подадена информация.СРС не се е произнесъл по възражението за непропорционалност на наложеното наказание, като неясно защо се твърди нарушение на 25.04.23г. Прави се Искане АССГ да отправи преюдициално запитване до СЕС- дали да се приложи принципа на пропорционалност и съразмерност при нарушения по чл.284е и чл.291 от ЗЛПХМ.Твърди се и маловажност по чл.28 от ЗАНН, както и явна несправедливост на наложеното наказание.В съд.заседание адв. Хайк поддържа жалбата като твърди, че 15000лв е прекалено наказание за еднократно неподаване на данни към система, която е функционирала при погрешно зададена формула/за което е сезирана прокуратурата/.Дори да е била подадена справка, системата е била безполезна в този период.

Ответникът ИД на ИАЛ се представлява в съд.заседание от юрк.Р., която оспорва жалбата и Искането за преюдициално запитване, оспорва като прекомерен размера на адв.хонорар на касатора, претендира юрк.възнаграждение. Твърди, че наказанието не е прекомерно и неслучайно е определено от законодателя в този размер, като е наложен мин.размер.като не е подал справка, касаторът затруднява генерирането и актуализирането на Забранителния списък на лекарства за износ.В писмени бележки се допълва, че всички кас.доводи са неоснователни, а Решението е правилно и законосъобразно.нарушението е извършено чрез бездействие да се подаде информация за лекарства по 2 фактури от 24.04.23г, като датата на фактурата е дата на доставката според законовата презумпция.до края на деня на 24.04.23г дружеството е следвало да подаде информация към СЕСПА, като безспорно не го е сторил. Не е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН, като АССГ потвърждава идентични наказания на други дружества.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63в от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Съгл. чл.218 от АПК - Кас.състав следи за валидност, допустимост и мат.законосъобразност на оспореното Решение служебно, а проверява за проц.незаконосъобразност и явна несправедливост на наказанието - само ако са посочени в кас.жалба като пороци/в случая са посочени/.

Съдът намира Решението на СРС за валидно и допустимо, както и за проц. и мат.законосъобразно, а наложеното наказание не е явно несправедливо, поради следното:

1/ Съгл. АУАН от 07.09.23г - на 22.06.23г дружеството предоставило за проверка в ИАЛ поисканите му на 02.06.23г/при проверка на място в аптека в [населено място]/ документи, сред които 2 фактури от 24.04.23г. Видно от тях, двама различни търговци на едро са продали на дружеството лекарства от ПЛС/съответно 3 опаковки от 1 лекарство-на обща стойност 298.13лв и 5 опаковки от друго лекарство-на обща стойност 402.50лв/. До края на 24.04.23г дружеството не подало информация за това в СЕСПА, като нарушението е извършено на 25.04.23г. Срещу АУАН е депозирано Възражение в срок. Издадено е НП, което възпроизвежда констатациите от АУАН. НП е за имущ.санкция в мин.размер от 15 000лв по чл. 291 вр. чл. 284е от ЗЛПХМ, като общата стойност на 8те опаковки лекарства по двете фактури е 700.63лв. Видно от доказателства по АНП относно активността на дружеството в СЕСПА/където има активен профил като търговец на дребно от 2021г/- на 24.04.23г и на 25.04.23г дружеството не е подавало информация към СЕСПА/няма активност/. Към 24.04.23г двете лекарства са в ПЛС, видно от приложените

доказателства.

2/ В нито един момент дружеството не твърди и респ. не представя доказателства, че е подало информация/пък макар и неуспешно/ към СЕСПА на 24.04.23г. Твърди само, че реалното получаване на лекарствата в склада му е на 27.04.23г и датата на фактурата не е дата на доставката, като не му е ясно коя е датата на нарушението- 24.04.03г или 25.04.23г/а това нарушава правото му на защита/. Пред СРС дружеството представя Одитен доклад от 03.11.23г, изготвен от звено „Вътрешен одит“ на МЗ по повод запитване от 27.09.23г на КЗ към НС на РБ относно функционирането на СЕСПА. Видно от него, към 24.04.23г използваната от СЕСПА – ORACLE база все още не е лицензирана, а на 15.03.22г формулата, генерираща списък на лекарства с установен недостиг, е била променена в съответствие с ЗЛПХМ. Разпитан е от СРС и свидетел на жалбоподателя, който дава принципни разяснения, но не и конкретни сведения относно двете фактури и подаването на данни за тях към СЕСПА на 24.04.23г. СРС приема, че двете фактури от 24.04.23г съдържат данни, че доставката е извършена същия ден и това не се опорвергава от показанията на свидетеля на дружеството. СРС приема и датата на нарушението-25.04.23г, за вярна/тъй като при неизпълнени на задължението до края на 24.04.23г, на 25.04.23г дружеството вече е в нарушение, извършено чрез бездействие/. СРС приема, че не е налице маловажност по чл. 28 от ЗАНН, както и че наказанието е наложено в законовия минимум.

3/ Кас.състав констатира, че и в двете фактури е посочено изрично, че срокът за доставка в аптеката в [населено място] е 24.04.23г/в едната фактури дори е посочено- 14.00 часа/, като дружеството не представя доказателства да е направило неуспешен опит за подаване на данни към СЕСПА на 24.04.23г/представя за други дати/, нито доказателства за пристигане на лекарствата на 27.04.23г/както се твърди в кас.жалба/. Кас.състав приема за установено от доказателствата, че лекарствата са доставени реално в аптеката в [населено място] на 24.04.23г, като до края на 24.04.23г дружеството не е подало информация за тях към СЕСПА, а те са били в ПЛС към този момент. Нарушението е извършено чрез бездействие, на 25.04.23г. АУАН и НП съдържат зад.реквизити, а правото на защита на дружеството не е нарушено. Одитният доклад /за липсващ лиценз на СЕСПА към 24.04.23г/, няма никакво отношение към нарушението и както самият касатор сочи в заседанието пред АССГ- дори да има нередности във функционирането на СЕСПА, това не освобождава дружеството от законовото му задължение по ЗЛПХМ да подаде информация към СЕСПА до края на деня.

4/ Не е налице маловажност по чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид/нарушител е ЮЛ и въпрос за вина не се обсъжда, а нарушението е на простото извършване- не се търси настъпил вредоносен резултат/.

5/ Кас.състав намира, че наказанието е наложено в мин.размер, предвиден в чл. 291 от ЗЛПХМ/т.е. не е налице явна несправедливост на наложеното наказание и е спазен чл.27 от ЗАНН при определяне на размера/.

6/ Кас.състав отказва на осн. чл. 629 ал.3 от ГПК да отправи преюдициално запитване, тъй като отговорът на поставеният въпрос произтича ясно и недвусмислено от предишни решения на СЕС/цитирани в самото Искане и касаещи прилагането на принципа за пропорционалност при определяне на размера на наказанията/.

Кас.състав намира, че принципът за пропорционалност при определяне на размера на наказанията следва да намери приложение и в този случай, но предвид изключителната важност на сферата /недостиг на лекарства за българските граждани/, минималният размер респ. наложеният размер на наказанието не се явява непропорционален на нарушението.

В този смисъл и практиката на АССГ/д.№ 1636/25г, д.№ 12121/24г, д.№ 12644/24г, д.№ 9371/24г и др/.

При този изход на спора/неоснователна кас.жалба/, на ответника следва да се присъди юр.възнаграждение в мин.размер по чл.27е от НЗПП вр. чл. 37 ал.1 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК-80лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 13.02.25г на СРС, НО, 8ми състав, по нахд № 17690/23г.

ОСЪЖДА „РЕМЕДИ ЕС“ ООД-Б. с представляващ С.К. да заплати на Изпълнителна Агенция по лекарствата сумата от 80лв разноски за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: